RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 119.409 van 15 mei 2003
in de zaak A. 101.495/VII-23.204.

In zake : 1. de v.z.w. NATUURRESERVATEN OOST-BRABANT, thans de v.z.w. NATUURPUNT OOST-BRABANT,
2. Wim SPEETJENS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat J. BUYSE,
kantoor houdende te LEUVEN,
Tiensesteenweg 271

tegen :

de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van VLAAMS-BRABANT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. VAN ALSENOY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
A. Dansaertstraat 92.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. NATUURRESERVATEN OOST-BRABANT, thans de v.z.w. NATUUR-PUNT OOST-BRABANT en Wim SPEETJENS op 9 maart 2001 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 14 december 2000 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij het beroep dat de b.v.b.a. ATOMIC had ingesteld tegen het besluit van 31 juli 2000 van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Begijnendijk houdende weigering van de vergunning voor de exploitatie van een wasserij, gelegen aan de Pastorijstraat 18 te Begijnendijk, gegrond wordt verklaard, het beroepen besluit wordt opgeheven en aan de b.v.b.a. ATOMIC de gevraagde vergunning wordt verleend voor een termijn van twintig jaar;

Gelet op het arrest nr. 103.903 van 21 februari 2002 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting, ingediend door de verwerende partij;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 13 februari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 maart 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. BUYSE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat K. VAN ALSENOY, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>Feiten</u>

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak zich als volgt aandienen :

1.1. De b.v.b.a. ATOMIC exploiteert een industriële wasserij met droogkuis aan de Pastorijstraat 18 te Begijnendijk.

Omtrent de lozing van het bedrijfsafvalwater en de na te leven lozingsnormen zijn de afgelopen jaren verschillende moeilijkheden gerezen.

Die moeilijkheden hebben er onder meer toe geleid dat de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Vlaams-Brabant op 6 mei 1999 een besluit heeft genomen waarbij de milieuvergunningsaanvraag voor het voort exploiteren en veranderen van de betrokken wasserij werd geweigerd.

Die weigeringsbeslissing werd in beroep bevestigd bij besluit van 12 november 1999 van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Landbouw. De vordering tot schorsing vanwege de exploitant tegen dat besluit werd bij arrest nr. 88.299 van 27 juni 2000 verworpen wegens het niet aangevoerd zijn van ernstige middelen. De exploitant voerde tevergeefs aan dat de strenge normen voor de lozing in oppervlaktewater ten onrechte werden toegepast.

1.2. Inmiddels, op 13 maart 2000, dient de b.v.b.a. ATOMIC bij het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Begijnendijk een nieuwe aanvraag in voor de exploitatie van de wasserij.

Op het eerste gezicht verschilt die aanvraag weinig of niet van de vorige aanvra(a)g (en), met dien verstande dat het totale geïnstalleerde vermogen van de inrichting in de nieuwe aanvraag gedaald is tot op een niveau waarop de inrichting niet langer behoort tot de klasse 1 maar tot de klasse 2-inrichtingen waarvoor het college van burgemeester en schepenen in eerste aanleg bevoegd is.

Tot het voorwerp van de aanvraag behoren in concreto :

- een wasserij met een totale drijfkracht van 161,335 kW;
- een droogkuisinstallatie met perchloorethyleen met een totale drijfkracht van 20,6 kW;
- een grondwaterwinning met een maximumdebiet van 7.000 m^3 per jaar.
- het lozen van afvalwater van de tankpiste via een olie-afscheider met een debiet van 0,02 m^3/uur, 0,4 m^3/dag en 160 m^3/ jaar;
- het lozen van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolering met een debiet van 0,204 m^3/uur, 3,75 m^3/dag en 45 m^3/jaar;
- het lozen van bedrijfsafvalwater, afkomstig van de wasserij en dat geen van de in bijlage 2C bij titel I van het Vlarem bedoelde gevaarlijke stoffen bevat, via een fysico-chemische zuiveringsinstallatie met een debiet van 1,8 m^3/uur, 17 m^3/dag en 4.460 m^3/jaar;
- een transformator van 160 kVA;
- standplaatsen voor 5 bestelwagens;
- een werkplaats voor het herstellen van motorvoertuigen met één schouwput;
- twee luchtcompressoren van elk 11 kW;

- de opslag van 1.000 kg natriumhypochloriet, natriumbisulfiet, ozoniet, azijnzuur, ammoniak in een afgesloten, ingekuipte opslagplaats en de opslag van 1.032 kg perchloorethyleen waarvan 400 liter in safetainers en 800 liter in de wasmachines;
- twee dieseltanks van elk 5.300 liter met lekdetectie en een dubbelwandige bovengrondse mazouttank van 7.200 liter;
- een verdeelpomp voor diesel;
- een stoomgenerator met een waterinhoud van 2.000 liter, met een brander van 4,3 kW en met een zegeldruk van 10 kg/cm^3.

Met betrekking tot de oplossing van de afvalwaterproblematiek -die in het verleden de concrete aanleiding heeft gevormd voor de vergunningsperikelen van het bedrijf- wordt in de vergunningsaanvraag het volgende "voorstel" gedaan :

"Het gedeelte riolering tussen de Pastorijstraat en de Laak wordt binnen afzienbare tijd buiten gebruik gesteld. Hieropvolgend zal Atomic het afvalwater oppompen en lozen in de riolering langs de Pastorijstraat dewelke in verbinding staat met de riolering langs de Werchtersesteenweg richting de collector.
De riolering in de Pastorijstraat is dus gelegen in de zuiveringszone B.
Om de tussentijd te overbruggen (vanaf heden tot de aanleg van de riolering en de collector) zal Atomic op eigen kosten het afvalwater oppompen richting de riolering langs de Werchtersesteenweg gelegen in zone B.
Dit voorstel werd tijdens het onderhoud met het College van Burgemeester en Schepenen d.d. 17.01.00 naar voren gebracht en ondervond geen problemen bij het CBS.
Er wordt ook verwezen naar de hogervermelde inspanningen betreffende de verbetering van afvalwaterkwaliteit en de analyseresultaten van het afvalwater.
Gezien het zowel technisch als economisch dus niet haalbaar is om een dergelijke investering in een zuiveringsinstallatie te investeren dewelke geen waterdichte zekerheid geeft omtrent de eindparameters en ook gezien het feit dat binnen een relatief korte termijn kan aangesloten worden op de riolering in zone B en deze riolering zal aangesloten worden op een collector van Aquafin is het opportuun in deze tussenperiode lozingsnormen op te leggen die het midden houden tussen de normen voor oppervlaktewater en deze voor lozen op riool.
(Deze normen zijn identisch aan de normen van een andere wasserij met dezelfde problemen).
Deze vooropgestelde normen zijn :

- pH	6,5-9
- Temperatuur	45
- Zwevende stoffen	100 mg/l
- Bezinkbare stoffen	0,5 "
- CCL4 extraheerbare stoffen	5 "
- Anionische detergenten	5 "
- Kationische detergenten	5 "
- Nonionische detergenten	5 "
- Olie en vet	niet visueel waarneembaar
- BOD	700 mg/l
- COD	1300 "

- totaal stikstof 10 "
- totaal fosfor 15 "

Door het optimaliseren van de waterzuivering tezamen met het gebruik van biodegradeerbare detergenten en het hergebruik van het spoelwater kunnen deze resultaten behaald worden.

Gezien ook het feit dat deze aangevraagde concentraties van deze stofffen in de buurt liggen van de basiskwaliteitseisen en gelet op het klein debiet kan gesteld dat de geloosde vrachten in afwachting van aansluiting op de collector geen nefaste invloed hebben op de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater."

1.3. Tijdens het openbaar onderzoek van de aanvraag, dat plaatsgevonden heeft van 3 april 2000 tot en met 8 mei 2000, is één schriftelijk bezwaar ingediend door de Milieuadviesraad van Begijnendijk-Betekom.

1.4. Met een besluit van 31 juli 2000 weigert het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Begijnendijk de gevraagde vergunning.

In de motivering van dat weigeringsbesluit wordt onder meer gesteld dat "inzake de lozing van bedrijfsafvalwater de situatie (...) identiek is aan de situatie ten tijde van de vorige aanvraag klasse 1", dat "de oplegging van lozingsnormen voor lozing in oppervlaktewater als volkomen terecht moet worden beschouwd, gelet op het feit dat de facto in oppervlaktewater wordt geloosd" en dat "het voorstel van de exploitant om het afvalwater op te pompen naar de Werchtersesteenweg geen oplossing biedt aangezien hier alleen ingebuisde grachten liggen, waarvan het afvalwater enkele honderden meters opnieuw uitgeeft in de Laak".

1.5. Op 29 augustus 2000 stelt de b.v.b.a. ATOMIC bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant beroep in tegen de weigering in eerste aanleg van de gevraagde vergunning.

In het beroepschrift voert de exploitant onder meer aan dat "niets (er aan) in de weg staat om als tijdelijke maatregel de voorgestelde lozing in zone B uit te voeren" en dat aan "een gelijkaardige onderneming" vergunning is verleend voor het lozen van haar bedrijfsafvalwater in een riolering die uitmondt in oppervlaktewater.

Het beroep wordt op 12 september 2000 ontvankelijk verklaard.

1.6. In het kader van de beroepsprocedure worden verschillende adviezen uitgebracht :

a) Op 2 oktober 2000 brengt de afdeling ruimtelijke ordening een ongunstig advies uit over de milieuvergunningsaanvraag. De exploitatie zou namelijk plaatsvinden in bedrijfsgebouwen die niet opgericht zijn conform de verleende bouwvergunningen.

b) Het (niet gedagtekend) advies van de Vlaamse Milieumaatschappij is ongunstig. In dat advies wordt onder meer het volgende gesteld :

> "In het beroepschrift wordt door de exploitant gesteld dat
> - (...)
> - (...)
> - (...)
> - het bedrijf de investering wil doen om het bedrijfsafvalwater op te pompen naar de Werchtersesteenweg zodat geloosd kan worden op een riolering gelegen in zuiveringszone B
> - (...)
>
> Overwegende dat momenteel geloosd wordt in oppervlaktewater via een kort stuk riolering die gelegen is (in een) zuiveringszone C.
>
> Overwegende dat via bovenvermelde riolering geloosd wordt in de laak, met als bestemming viswaterkwaliteit.
>
> (...)
> (...)
>
> Het voorstel om het bedrijfsafvalwater te verpompen naar een verder gelegen riolering in zuiveringszone B biedt geen oplossing aan de huidige lozingsproblematiek van het bedrijf. Via de riolering van de Werchtersesteenweg zal het afvalwater immers toch in de Laak stromen vermits ten vroegste pas over 4 jaar een aansluiting op de bestaande RWZI Rotselaar zal plaatsvinden. Uit de gegevens bijgevoegd aan het dossier blijkt dat zelfs met de aanpassingen die het bedrijf heeft doorgevoerd niet kan voldaan worden aan de voorwaarden voor lozing van bedrijfsafvalwater in oppervlaktewater.
>
> Overwegende dat het ontvangende oppervlaktewater moet voldoen aan de gestelde kwaliteitsdoelstellingen, waardoor er dus rekening moet gehouden met de toelaatbare vuilvracht. Dat uit de gegevens van de huidige milieuvergunningsaanvraag blijkt dat niet kan voldaan worden aan de lozingsvoorwaarden voor lozen van bedrijfsafvalwater in oppervlaktewater".

c) De afdeling water van het ministerie van de Vlaamse gemeenschap deelt op 9 oktober 2000 mee dat de adviesverlening over het onderdeel "grondwaterwinning" niet relevant is zolang de afdeling milieuinspectie niet heeft verklaard dat de oorzaken die eertijds hebben geleid tot de opheffing van de vroeger verleende vergunning voor het winnen van grondwater opgehouden hebben te bestaan.

d) Op 10 oktober 2000 verleent de afdeling milieuvergunningen een gunstig advies over de aanvraag. In dat advies worden lozingsnormen voorgesteld die afwijken van de sectorale normen die gelden voor wasserijen die het bedrijfsafvalwater lozen in oppervlaktewater.

e) Door de provinciale milieuvergunningscommissie wordt op 8 november 2000 voorgesteld om de gevraagde vergunning te verlenen voor een termijn van twintig jaar.

1.7. Met het bestreden besluit van 14 december 2000 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Vlaams-Brabant wordt het beroep dat de b.v.b.a. ATOMIC had ingesteld tegen het weigeringsbesluit van 31 juli 2000 van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Begijnendijk, gegrond verklaard, wordt het beroepen besluit opgeheven en wordt aan de b.v.b.a. ATOMIC de gevraagde vergunning verleend voor een termijn van twintig jaar.

Die vergunning wordt afhankelijk gesteld van de naleving van de volgende bijzondere voorwaarden :

"Artikel 1

Vanaf de datum van onderhavige beslissing gelden voor de lozing van het bedrijfsafvalwater afkomstig van de wasserij, ter aanvulling van de algemene lozingsvoorwaarden bedoeld onder § 1 volgende emissiegrenswaarden :

ondergrens PH	6,5
bovengrens PH	9
temperatuur	45 ° C
zwevende stoffen	100 mg/l
bezinkbare stoffen	0,5 mg/l
CCI_4 extraheerbare stoffen	5 mg/l
anionische detergenten	5 mg/l
kationische detergenten	5 mg/l
nonionische detergenten	5 mg/l
olie en vet	n.v.w.b.
totaal P	10 mg/l
totaal N	15 mg/l
BZV	400 mg/l
CZV	1100 mg/l

Artikel 2

Twee jaar na de datum van onderhavige beslissing dient de exploitant de sectorale lozingsnormen (sector 54 van Vlarem II) voor lozen van het bedrijfsafvalwater van de wasserij in oppervlaktewater te respecteren.

De exploitant dient zich ertoe te laten begeleiden door een erkende deskundig in de discipline water.

Het zuiveringsproces tot deze normen dient hierbij dmv. van een pilootinstallatie gedurende 06 maanden getest te worden.

De analyseresultaten van deze proefinstallatie dienen besproken te worden met de afdeling milieuvergunningen en met de Vlaamse Milieumaatschappij".

Deze bijzondere voorwaarden komen er op neer dat de exploitant pas na twee jaar de door Vlarem II vastgestelde sectorale lozingsnormen voor het lozen van bedrijfsafvalwater in oppervlaktewater dient na te leven. Tijdens de "overgangsperiode" van twee jaar gelden normen die minder streng zijn dan de van toepassing zijnde sectorale voorwaarden.

1.8. Hangende het geding hebben zich de volgende ontwikkelingen voorgedaan met betrekking tot de vergunningstoestand van de betrokken wasserij :

- op 3 januari 2002 heeft het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Begijnendijk aan de b.v.b.a. ATOMIC vergunning verleend voor de verandering van de inrichting door vervanging van een bestaande transfo van 160 kVA door een nieuwe alsmede voor de uitbreiding van de bestaande inrichting met de bijkomende opslag van 1.320 kg wasproducten, een stoomketel met een totaal warmtevermogen van 1.163 kW, een mangel van 3 kW en een vouwmachine van 5,3 kW zodat de totale drijfkracht van de inrichting wordt gebracht op 169,635 kW; de geldigheidsduur van voormelde vergunning valt samen met deze van de thans bestreden basisvergunning;
- op 14 januari 2002 heeft het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Begijnendijk aan de b.v.b.a. ATOMIC vergunning verleend voor de uitbreiding van de inrichting met "een afvalwaterzuiveringsinstallatie met inbegrip van het lozen van het effluentwater voor de behandeling van bedrijfsafvalwater dat één of meer van de in bijlage 2c bij titel I van het Vlarem bedoelde gevaarlijke stoffen bevat in concentraties hoger dan de geldende milieukwaliteitsnormen voor het uiteindelijke ontvangende oppervlaktewater tot en met 50 m^3/u" en voor een "opslagplaats voor oxyderende, schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen met een totaal inhoudsvermogen van 200 kg tot en met 1000 kg. o.a. mierezuur, zoutzuur, natriumhydroxide"; voormelde vergunning is verleend voor een termijn van drie maanden (van 1 maart 2002 t.e.m. 31 mei 2002); aan de vergunning is de volgende bijzondere voorwaarde gekoppeld :

  "Tijdens de testperiode worden 2 analyses uitgevoerd die enerzijds aantonen dat het bedrijfsafvalwater geen gevaarlijke stoffen meer bevat in concentraties hoger dan de geldende milieukwaliteitsnormen voor het uiteindelijk ontvangende oppervlaktewater en die anderzijds aantonen dat de sectorale lozingsnormen voor oppervlaktewater worden gehaald.

  Deze analyses moeten duidelijk de plaats van monstername weergeven en moeten zowel de resultaten weergeven van de probleemparameters (perchloorethyleen, trichloormethaan, cadmium, zink, niet-ionische detergenten, CCl4 extraheerbare stoffen, COD, BOD, temperatuur,...) vóór de huidige waterzuivering en nà de nieuwe waterzuivering.

  De analyseresultaten worden aan de vergunningverlenende overheid, de gemeente, en A.M.I.N.A.L. (Bestuur Milieuvergunningen) en de VMM ter beschikking gesteld".

Bij besluit van 27 mei 2002 werd deze tijdelijke vergunning verlengd met een nieuwe termijn van drie maanden;

2. <u>De ontvankelijkheid van het beroep</u>

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord het actueel karakter van het belang betwist; dat zij doet gelden dat de milieuvergunningen die na het instellen van het voorliggend annulatieberoep aan de b.v.b.a. ATOMIC zijn verleend, moeten worden beschouwd als een impliciete opheffing van de bestreden beslissing; dat zij in haar laatste memorie er aan toevoegt dat inmiddels de bepaling van artikel 4, § 2, artikel 2, dat voor een periode van twee jaar soepeler lozingsnormen oplegde dan de sectorale normen, sedert 14 december 2002 is verstreken en dat juist de soepelere lozingsnormen de bestaansreden vormden voor de huidige procedure; dat zij ook verwijst naar de bijkomende vergunningen van januari 2002 waarin wordt gesteld dat die vergunningen afhankelijk zijn van de naleving van de sectorale milieuvoorwaarden; dat, wat tweede verzoeker betreft, zij er nog aan toevoegt dat hij geen persoonlijk en rechtstreekse schade kan hebben door de exploitatie van de inrichting, vermits zijn eigendom stroomopwaarts van de Laak ligt ten overstaan van de exploitatie van de b.v.b.a. ATOMIC, de opslag en gebruik van PER het onderwerp uitmaakte van een grondige beoordeling tijdens haar onderzoek en de brandweer een gunstig advies gaf na controle van de nieuwe brandvrije opslagruimte en tweede verzoeker de opgeworpen geurhinder geenszins staaft;

2.2.1. Overwegende dat niet wordt betwist dat tweede verzoeker op ongeveer dertig meter van de vergunde inrichting woont; dat in het schorsingsarrest nr. 103.903 werd aangenomen dat tweede verzoeker aannemelijk heeft gemaakt ernstige nadelen te kunnen ondervinden van de exploitatie van een industriële wasserij in zijn onmiddellijke omgeving, temeer omdat die exploitatie blijkt gepaard te gaan met het gebruik en de opslag van verschillende stoffen, die volgens de bij de aanvraag gevoegde gegevens als gevaarlijk en irriterend moeten worden beschouwd; dat dienvolgens tweede verzoeker wel degelijk een belang heeft bij de gevorderde nietigverklaring;

2.2.2.1. Overwegende dat met het bestreden besluit de volledige wasserij wordt vergund voor een termijn van twintig jaar; dat die vergunning de basisvergunning uitmaakt voor de betrokken exploitatie; dat, zoals de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord terecht betogen, die vergunning niet is opgeheven door de latere vergunningen voor respectievelijk de verandering van de inrichting door vervanging van een bestaande transfo en de

uitbreiding van de inrichting met een afvalwaterzuiveringsinstallatie en een opslagplaats;

2.2.2.2. Overwegende dat inderdaad blijkt dat de in het schorsingsarrest onwettig bevonden bijzondere lozingsnormen slechts golden tot 14 december 2002; dat zoals hierna uit de bespreking van het tweede middel, dat nauw samenhangt met het eerste middel, zal blijken, dit gegeven niet van aard is om te concluderen dat de verzoekende partijen geen actueel belang meer hebben bij hun annulatieberoep;

2.2.3. Overwegende dat, gelet op hetgeen voorafgaat, de excepties niet kunnen worden aangenomen;

3. <u>De gegrondheid van het beroep</u>

3.1.1 Overwegende dat de verzoekende partijen als eerste middel aanvoeren wat volgt :

> "Genomen uit de schending van art. 1.2.2.1., art. 1.2.2.2., art. 3.3.0.1 § 2 en art. 5.3.2.4 § 1 (met verwijzing naar rubriek 54 van bijlage 5.3.2) van het besluit van de Vlaamse regering dd. 01.06.1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (verder : VLAREM II), en uit het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur
> doordat het bestreden besluit in haar bijzondere voorwaarden een afwijking toestaat van de sectorale normen van VLAREM II voor het lozen van bedrijfsafvalwater in oppervlaktewater
> terwijl de vergunningverlenende overheid geen afwijking van dwingende sectorale milieuvoorwaarden kan toestaan zonder dat de Vlaamse minister, voorafgaand aan het indienen van de milieuvergunningsaanvraag, een individuele afwijking, op verzoek van de exploitant, heeft toegestaan, quod certe non
> (...)
> Toelichting
> In art. 1 van de bijzondere vergunningsvoorwaarden opgenomen in het bestreden besluit worden, in aanvulling van de algemene lozingsvoorwaarden, volgende emissiegrenswaarden opgelegd :
> ondergrens PH :6,5 Sörensen
> bovengrens PH :9 Sörensen
> temperatuur :45 ° C
> zwevende stoffen :100 mg/l
> bezinkbare stoffen :0,5 mg/l
> CC14 extraheerbare stoffen :5 mg/l
> anionische detergenten :5 mg/l
> kationische detergenten :5 mg/l
> nonionische detergenten :5 mg/l
> olie en vet :niet visueel waarneembaar
> totaal P : 10 mg/l

totaal N :15 mg/l

biochemisch zuurstofverbruik :400 mg/l
chemisch zuurstofverbruik :1100 mg/l

Overeenkomstig art. 5.3.2.4 VLAREM II, en gelet op het feit dat er bedrijfsafvalwater wordt geloosd in oppervlaktewater (immers via een riool van nauwelijks enkele meters), minstens in een openbare riolering gelegen in een zuiveringszone C, zijn de normen voor lozing in oppervlaktewater voorzien in bijlage 5.3.2, rubriek 54 (wasserijen en ververijen van stoffen) van toepassing.

Dit werd overigens reeds bevestigd in het arrest nr. 88.299 dd. 27.06.2000 van Uw Raad (stuk 25b) (en vindt tevens steun in art. 4.2.2.2.2 VLAREM II).

Bij vergelijking van deze sectorale lozingsnormen (lozing in oppervlaktewater) met de hoger vermelde lozingsnormen valt meteen op dat de in het bestreden besluit opgenomen normen voor temperatuur (45 ° C), voor biochemisch zuurstofverbruik (BZV) (400 mg/l) en voor chemisch zuurstofverbruik (CZV) (1100 mg/l), veel hoger liggen dan de sectorale lozingsnormen van bijlage 5.3.2 van VLAREM II (temperatuur : 30°C; BZV : 100 mg/l en CZV : 700 mg/l), en derhalve veel minder streng zijn.

In het bestreden besluit zelf wordt toegegeven dat er een afwijking wordt toegestaan, zij het tijdelijk, van de sectorale normen voor lozing van bedrijfsafvalwater in oppervlaktewater voorzien in sector 54 van VLAREM II. In art. 2 van de bijzondere vergunningsvoorwaarden wordt immers vermeld dat de exploitant pas over twee jaar na datum van het besluit, d.w.z. op 14.12.2002, moet voldoen aan de sectorale normen voor lozing van bedrijfsafvalwater in oppervlaktewater voorzien in rubriek 54 van VLAREM II.

Art. 3.3.0.1 § 2 VLAREM II voorziet echter, in het algemeen, dat de bijzondere vergunningsvoorwaarden de in VLAREM II vastgestelde voorwaarden slechts kunnen aanvullen of bijkomende eisen kunnen stellen. De bijzondere vergunningsvoorwaarden kunnen slechts in minder strenge zin van dit besluit afwijken wanneer dit uitdrukkelijk in VLAREM II is bepaald en in geval van de in de afdelingen 1.2.2 en 1.2.3 bedoelde toelating.

Geen van beide hypotheses is vervuld in casu.

In art. 1.2.2.1 § 4 VLAREM II wordt gepreciseerd dat de vergunningverlenende overheid in de milieuvergunning slechts die afwijkingen kan opnemen die voor de datum van indiening van de vergunningsaanvraag waren toegestaan.

Welnu, in casu heeft de exploitant nooit een dergelijk verzoek tot afwijking geformuleerd, en is er derhalve geen sprake van een afwijking op sectorale normen toegestaan door de Minister, laat staan van een beslissing terzake vóór het indienen van de milieuvergunningsaanvraag.

De verwerende partij beschikte m.a.w. niet over de vereiste toelating om van de sectorale voorwaarden af te wijken, en zij heeft de daartoe voorgeschreven procedure niet gevolgd, zodat het bestreden besluit manifest onwettig is (vgl. R.v.St. nr. 51.665 van 16 februari 1995, BUYLE-MEDROS-VAES), en tevens een schending inhoudt van het zorgvuldigheidsbeginsel.

(...)";

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord als volgt repliceert :

"In dit middel wordt betwist dat een afwijking kan toegestaan worden van de sectorale normen van VLAREM II (lozen van bedrijfsafvalwater in

oppervlaktewater) of indien dit onder strikte voorwaarden toegestaan zou worden, moet gebeuren in toepassing van art. 1.2.2.1. § 1 van VLAREM II.

De ganse redenering gaat echter voorbij aan het feit dat het hier om een bestaande uitbating gaat, waarbij trouwens ook de ARAB vergunning lozingsnormen voor bedrijfsafvalwater opgenomen waren.

Het gaat hier alzo om wijzigingen op eerder verleende vergunningsvoorwaarden, wat wel degelijk tot de bevoegdheid van de Bestendige Deputatie hoort.

Niet betwist kan worden dat in toepassing van art. 21 MVD

'de bevoegde overheid steeds bij gemotiveerde beslissing ambtshalve ... de door haar opgelegde vergunningsvoorwaarden kan wijzigen of aanvullen.

De bevoegde overheid is diegene die in eerste aanleg bevoegd is, tenzij een hogere overheid een of meer van de lopende vergunningen verleent of de vergunningsvoorwaarden ervan heeft gewijzigd.

In dat geval is deze hogere overheid bevoegd.'

Dit is niet anders geregeld in VLAREM I (art. 45 § 1) waarin eveneens deze wijziging of aanvulling van de opgelegde voorwaarden voorzien is, zonder dat dit impliceert dat dit streng of minder streng moet zijn.

Uit het overzicht van de feitelijke omstandigheden werd de historiek van dit bedrijf reeds opgesomd, en ook de toelichting betreffende de diverse klasse-indeling, waarin door uitbreiding of efficiënter gebruik van het machinepark, deze uitbating nu een klasse I, dan weer opnieuw klasse II was";

3.1.3. Overwegende dat de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord verwijzen naar het schorsingsarrest nr. 103.903 van 21 februari 2002; dat zij daaraan toevoegen wat volgt :

"De verzoekende partijen zien niet in hoe de recente besluiten van de gemeente Begijnendijk op enigerlei wijze afbreuk kunnen doen aan de gegrondheid van dit middel, en aan de manifeste onwettigheid van het bestreden besluit.

De bewering dat de sectorale normen voor lozing van bedrijfsafvalwater thans plots wel zouden worden gehaald, is niet enkel onbewezen, maar heeft evenmin enige impact op de vaststelling dat het bestreden besluit op onwettige wijze (tijdelijk) lozingsnormen oplegt die minder streng zijn dan de normen vooropgesteld in het Vlarem 2-besluit";

3.1.4.1. Overwegende dat de bovenstaande argumenten als volgt worden beoordeeld :

Door artikel 4, § 1, van het bestreden besluit worden onder meer de "Algemene milieuvoorwaarden voor ingedeelde inrichtingen - Beheersing van oppervlaktewaterverontreiniging" (art. 4.2.1.. tot en met art. 4.2.7.3.1 bijlage 4.2.5.1, 4.2.5.2 en 4.2.5.4 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne) van toepassing verklaard op de verleende milieuvergunning.

In § 2 van hetzelfde artikel worden als "bijzondere vergunningsvoorwaarde" lozingsnormen vastgesteld voor de lozing van het bedrijfsafvalwater afkomstig van de wasserij.

Die normen, die bepaald zijn onder de vorm van emissiegrenswaarden, gelden "ter aanvulling van de algemene lozingsvoorwaarden bedoeld onder § 1 (van hetzelfde artikel)". De emissiegrenswaarden die de exploitant dient na te leven zijn in concreto de volgende :

"ondergrens pH	6,5
bovengrens pH	9
temperatuur	45 ° C
zwevende stoffen	100 mg/l
bezinkbare stoffen	0,5 mg/l
CCl_4 extraheerbare stoffen	5 mg/l
anionische detergenten	5 mg/l
kationische detergenten	5 mg/l
nonionische detergenten	5 mg/l
olie en vet	n.v.w.b.
totaal P	10 mg/l
totaal N	15 mg/l
BZV	400 mg/l
CZV	1100 mg/l".

Luidens het bestreden besluit gelden die bijzondere normen voor een termijn van twee jaar. Na afloop van die overgangstermijn zou de exploitant "de sectorale lozingsnormen (sector 54 van Vlarem 2) voor lozen van het bedrijfsafvalwater van de wasserij in oppervlaktewater (dienen) te respecteren".

3.1.4.2. Het tijdelijk opleggen van die minder strenge lozingsnormen wordt in het bestreden besluit als volgt gemotiveerd :

> "Vermits hij (lees : de exploitant) echter reeds de inspanning gedaan heeft om een waterzuiveringsinstallatie te bouwen (filterinstallatie, bezinkput, neutralisatieput, bezinkput voor verdere sedimentatie en temperatuurdaling, venturimeetgoot) en gelet op de voorgeschiedenis van het bedrijf en overgeschakeld is op biodegradeerbare detergenten en hergebruik van het spoelwater van de witwas, is het aan te bevelen dat de exploitant verdere inspanningen levert om het bedrijfsafvalwater nog verder te zuiveren zodat sectorale normen voor lozen op oppervlaktewater gehaald worden.
>
> In onderhavige vergunning worden daarom tussennormen van toepassing gesteld die onmiddellijk moeten nageleefd worden.
>
> (...)
>
> Binnen de 2 jaar moet de exploitant (onder begeleiding van een erkend deskundige in de discipline water en eerst met een pilootinstallatie gedurende 06 maanden) na aanpassing van de waterzuiveringsinstallatie de sectorale normen Vlarem II (sector 54) voor lozen op oppervlaktewater halen".

En verder :

"Het verdient aanbeveling om de reeds geleverde inspanningen verder te zetten zodat het geloosde bedrijfsafvalwater voldoet aan de normen voor lozen op oppervlaktewater.

Zowel bij de wasserij Moderna te Merchtem als de wasserij Euroblan te Vilvoorde heeft de bestendige deputatie een lozingsvergunning afgeleverd waarbij de sectorale normen voor lozing in oppervlaktewater niet werden opgelegd, maar wel tussennormen. Ook in deze gevallen komt de openbare riool waarin het bedrijf loost ongezuiverd in oppervlaktewater terecht.

In onderhavig geval, waarin het bedrijfsafvalwater reeds ten dele gezuiverd wordt, kunnen deze tussennormen redelijkerwijs dus ook opgelegd worden. Deze normen worden onmiddellijk van toepassing omdat zij met een kleine bijkomende inspanning kunnen gehaald worden.

(...)

De bestaande lozing via een kort stuk riolering (gelegen in zuiveringszone C) in oppervlaktewater blijft dus gehandhaafd ".

Uit de motivering van het bestreden besluit blijkt dat de verwerende partij niet betwist dat de sectorale lozingsnormen voor het lozen van het bedrijfsafvalwater in oppervlaktewater van toepassing zijn op de inrichting.

3.1.4.3. De sectorale lozingsnormen, vastgesteld in Vlarem II-bijlage 5.3.2., 54°, a, zijn de volgende :

"ondergrens pH	6,5 Sörensen
bovengrens pH	9 Sörensen
temperatuur	30 ° Celsius
zwevende stoffen	100,0mg/l
bezinkbare stoffen	0,50 mg/l
CCl_4 extraheerbare stoffen	5,0 mg/l
anionische detergenten	5,0 mg/l
kationische detergenten	5,0 mg/l
nonionische detergenten	5,0 mg/l
olie en vet	n.v.w.b.
ammoniakale stikstof	100,0mg N/l
BZV	100,0 mg/l
CZV	700,0 mg/l
totaal fosfor	15,0mg P/l."

De in het bestreden besluit vastgestelde emissiegrenswaarden wijken in minder strenge zin af van bovenstaande emissiegrenswaarden, vastgesteld in artikel 5.3.2.4, § 1, tweede gedachtestreepje, van Vlarem II, juncto bijlage 5.3.2, 54°, a, met betrekking tot de sectorale lozingsvoorwaarden voor bedrijfsafvalwater van wasserijen en ververijen van stoffen die lozen in oppervlaktewater (inrichtingen bedoeld in rubriek 46 en bepaalde inrichtingen bedoeld in subrubriek 41.4 van de indelingslijst).

De afwijkingen in minder strenge zin hebben specifiek betrekking op de parameters "temperatuur", "BZV" (biochemisch zuurstofverbruik) en "CZV" (chemisch zuurstofverbruik).

3.1.4.4. Artikel 3.1.1, § 1, van Vlarem II bepaalt dat de algemene en sectorale milieuvoorwaarden van toepassing zijn op alle inrichtingen bedoeld in artikel 2, 1°, van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985.

Voor nieuwe inrichtingen gelden die voorwaarden onmiddellijk.

Ze gelden luidens diezelfde bepaling eveneens onmiddellijk voor :

"- inrichtingen of onderdelen ervan waarvan de exploitatie niet meer vergund is en waarvoor voor het verstrijken van de vergunningstermijn geen aanvraag tot hervergunning is ingediend of melding is gebeurd,
- inrichtingen of onderdelen ervan waarvan de exploitatie na uitputting van de beroepsmiddelen definitief geweigerd werd.".

Rekening houdend met de concrete gegevens van de zaak, zijn de algemene en sectorale milieuvoorwaarden van Vlarem II van toepassing op de betrokken inrichting. Het bestreden besluit huldigt ten andere hetzelfde uitgangspunt.

3.1.4.5. Artikel 3.3.0.1 van Vlarem II bepaalt :

"§ 1. Onverminderd de milieuvoorwaarden vastgesteld door dit besluit, kan de vergunningverlenende overheid bij het verlenen van een milieuvergunning, mits motivering, bijzondere vergunningsvoorwaarden opleggen met het oog op de bescherming van de mens en het leefmilieu, en inzonderheid met het oog op de handhaving of het bereiken van de in deel 2 van dit besluit opgenomen milieukwaliteitsnormen. (...)

§ 2. De bijzondere vergunningsvoorwaarden vullen de in dit besluit vastgestelde voorwaarden aan, of stellen bijkomende eisen. Ze kunnen slechts in minder strenge zin van dit besluit afwijken wanneer dit uitdrukkelijk in dit reglement is bepaald en in geval van de in de afdelingen 1.2.2. en 1.2.3. bedoelde toelating.

§ 3. (...)".

Bovenstaande bepaling is geschonden doordat op het vlak van de na te leven lozingsnormen in het bestreden besluit bijzondere vergunningsvoorwaarden worden opgelegd die minder streng zijn dan de normen vooropgesteld in het Vlarem II-besluit en die afwijking niet via een individueel vergunningsbesluit uitdrukkelijk is toegestaan krachtens de bepalingen van Vlarem II, noch daartoe de in de afdelingen 1.2.2 en 1.2.3 van Vlarem II bedoelde procedure werd gevolgd.

De vaststelling dat de toegestane afwijking slechts van tijdelijke aard is doet hieraan geen afbreuk.

3.1.4.6. De verwerende partij stelt het voor alsof de afwijkende bijzondere lozingsnormen tot stand zijn gekomen op grond van artikel 21 van het milieuvergunningsdecreet en artikel 45 van Vlarem I die bepalen dat de vergunningverlenende overheid bij gemotiveerde beslissing de door haar opgelegde vergunningsvoorwaarden kan wijzigen of aanvullen.

Dat argument gaat niet op.

Voormelde artikelen kunnen slechts toegepast worden wanneer de beoogde wijziging of aanvulling betrekking heeft op "in de lopende vergunning(en) opgelegde voorwaarden". Wanneer er geen milieuvergunning voorhanden is, kan die procedure uiteraard geen toepassing vinden.

In casu wordt in het bestreden besluit uitdrukkelijk gesteld dat de aanvraag betrekking heeft op de "regularisatie van een industriële wasserij". In hetzelfde besluit wordt aangegeven dat een vroegere (basis)vergunning afgelopen is op 14 maart 1999 en de daaropvolgende hernieuwingsaanvraag op administratief niveau in laatste aanleg werd geweigerd. Aldus heeft de verwerende partij in niet mis te verstane bewoordingen zelf aangegeven dat er geen geldige milieuvergunning meer voorhanden is. In de memorie van antwoord wordt zeer vaag gealludeerd op een ARAB-vergunning waarin "lozingsnormen voor bedrijfsafvalwater opgenomen waren". De verwerende partij maakt evenwel geenszins duidelijk welke vergunning daarmee bedoeld wordt.

Daarenboven kan er worden op gewezen dat de procedure van artikel 45 van Vlarem I niet gebruikt kan worden om artikel 3.3.0.1 van Vlarem II buiten werking te stellen in die zin dat via de toepassing van artikel 45 van Vlarem I in minder strenge zin zou worden afgeweken van de algemene en sectorale milieuvoorwaarden van Vlarem II.

3.1.4.7. Het eerste middel is gegrond;

3.2.1. Overwegende dat de verzoekende partijen een tweede middel nemen

> "uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur,
>
> doordat het bestreden besluit stelt dat 'de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde

vergunning tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt, wanneer de terzake opgelegde vergunningsvoorwaarden nageleefd worden',

terwijl dient te worden vastgesteld dat de verwerende partij zeer onzorgvuldig is tewerk gegaan bij de feitenvinding, zich onvoldoende heeft laten voorlichten, heeft geoordeeld op grond van een onvolledig dossier, en zonder behoorlijk afweging van alle gegevens";

dat in de toelichting bij het middel de verzoekende partijen omstandig ingaan op de voorgeschiedenis van het bedrijf met betrekking tot de naleving van de geldende lozingsnormen; dat zij in essentie betogen dat de vergunningsaanvraag die tot het bestreden besluit heeft geleid andermaal geen concrete maatregelen bevat die waarborgen dat de toepasselijke lozingsnormen in de toekomst zullen worden nageleefd en dat het van onredelijkheid en uiterst onzorgvuldige besluitvorming getuigt wanneer het bestreden besluit toelaat dat de exploitant gedurende twee jaar van minder strenge lozingsnormen kan genieten zonder "verder ook maar enige concrete waarborg te eisen van de BVBA ATOMIC dat zij in de zeer nabije toekomst structurele aanpassingen zullen doorvoeren om zich eindelijk in de regel te stellen"; dat zij ook nog aanklagen dat de bestreden milieuvergunning werd verleend zonder dat de verwerende partij in het bezit was van actuele meetresultaten van het geloosde afvalwater die aantonen dat de geldende lozingsnormen kunnen worden nageleefd; dat, tenslotte, de aangevoerde grieven als volgt worden samengevat :

"Al deze vaststellingen leiden enkel tot de conclusie dat de verwerende partij, zonder over voldoende en pertinente gecontroleerde gegevens te beschikken, heeft geoordeeld over de aanvaardbaarheid van de hinder en de negatieve effecten op mens en milieu. Aan de weinige verouderde en eenzijdige gegevens waarover de verwerende partij beschikte, heeft zij dan nog de verkeerde gevolgen gekoppeld.

De verwerende partij had de milieuvergunning moeten weigeren, minstens had de verwerende partij in deze omstandigheden een vergunning op proef onder strikte bijzondere voorwaarden moeten afleveren, met de bedoeling om na de proefperiode op grond van afdoende gegevens te kunnen beslissen over de aanvaardbaarheid van de veroorzaakte hinder.

Dat zij dit alles niet behoorlijk gedaan heeft, getuigt van een verregaande en onaanvaardbare onzorgvuldigheid";

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij onder meer repliceert dat de exploitant wel degelijk recente analyses van het geloosde afvalwater heeft voorgelegd aan de Provinciale Milieuvergunningscommissie en dat die analyses werden uitgevoerd door een erkend laboratorium; dat, vervolgens, zij volgende motivering uit het bestreden besluit overneemt :

"In hoofdzaak werd het lozingsaspect met de exploitant besproken.

De exploitant heeft een waterzuiveringsinstallatie aangelegd en is in staat om het bedrijfsafvalwater te zuiveren tot normen die ook gelden voor 'huishoudelijk afvalwater'. Daarom vraagt de exploitant de aansluiting op riolering in een zuiveringszone B, gebaseerd op de planning van AQUAFIN teneinde de korte termijn te overbruggen tot wanneer de Pastorijstraat zelf in zone B komt te liggen.

Het bedrijf is bereid om investeringen te doen om het bedrijfsafvalwater op te pompen naar de Werchtersteenweg zodat geloosd kan worden op een riolering gelegen in zuiveringszone B.

Evaluatie :

De lozingssituatie is in feite als volgt :

Het bedrijf loost via een korte riool in oppervlaktewater. Deze korte riool is zelf gelegen in zuiveringszone C wat betekent dat aansluiting op een RWZI de eerste 5 jaar zeker nog niet gepland is.

Het voorstel van het bedrijf om het bedrijfsafvalwater over te pompen naar een verder gelegen riolering in zuiveringszone B biedt geen oplossing aan de lozingsproblematiek van het bedrijf.

Via deze riolering van de Werchtersesteenweg zal het afvalwater immers toch in de Laak stromen vermits ten vroegste pas over 4 jaar een aansluiting op de bestaande RWZI-Rotselaar zal plaatsvinden.

De exploitant vraagt 'lozing op riool in zuiveringszone B' aan omdat voor lozing in deze zone minder strenge normen gelden dan voor lozen op oppervlaktewater (of zuiveringszone C).

Vermits hij echter reeds de inspanning gedaan heeft om een waterzuiveringsinstallatie te bouwen (filterinstallatie, bezinkput, neutralisatieput, bezinkput voor verdere sedimentatie en temperatuurdaling, venturimeetgoot) en gelet op de voorgeschiedenis van het bedrijf en overgeschakeld is op biodegradeerbare detergenten en hergebruik van het spoelwater van de witwas, is het aan te bevelen dat de exploitant verdere inspanningen levert om het bedrijfsafvalwater nog verder te zuiveren zodat sectorale normen voor lozen op oppervlaktewater gehaald worden.

In onderhavige vergunning worden daarom tussennormen van toepassing gesteld die onmiddellijk moeten nageleefd worden.

Uit het analyseverslag van 07/11/00 dat de exploitant tijdens de hoorzitting neerlegde blijkt dat bv. de voorgestelde normen voor BOD en COD gehaald worden (voorstel BOD = 400 mg/l analyse : 430 mg/l; voorstel COD = 1100 mg/l analyse : 990mg/l. Ook de andere emissies bv. zwevende stoffen kunnen met kleine inspanningen naar beneden gehaald worden.

Binnen de 2 jaar moet de exploitant (onder begeleiding van een erkend deskundige in de discipline water en eerst met een pilootinstallatie gedurende 06 maanden) na aanpassing van de waterzuiveringsinstallatie de sectorale normen Vlarem II (sector 54) voor lozen op oppervlaktewater halen";

dat zij die motivering "geenszins kennelijk onredelijk of uiterst onzorgvuldig" acht;

3.2.3. Overwegende dat de bovenstaande argumenten als volgt worden beoordeeld :

3.2.3.1. Uit het overzicht van de feiten blijkt dat de exploitant reeds gedurende ettelijke jaren problemen ondervindt om de geldende lozingsnormen na te leven. Juist omdat het geloosde bedrijfsafvalwater niet kon voldoen aan de lozingsnormen toepasselijk op wasserijen die lozen in oppervlaktewater werd een vorige vergunningsaanvraag in laatste administratieve aanleg bij besluit van 12 november 1999 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw geweigerd.

Op 13 maart 2000 diende de exploitant een nieuwe milieuvergunningsaanvraag in. Uit die aanvraag blijkt dat de exploitant om

milieu-technische en economische redenen afziet om de strengere normen voor lozing in oppervlaktewater te halen via een verbetering van de afvalwaterzuiveringsinstallatie. Integendeel wordt nagestreefd dat soepeler normen zouden worden opgelegd. Voorgesteld wordt een structurele ingreep waarbij het afvalwater wordt opgepompt naar de verder afgelegen riolering langs de Werchtersesteenweg waardoor de normen voor de lozing in oppervlaktewater niet langer van toepassing zouden zijn en om, in afwachting van de realisatie van die structurele ingreep, tijdelijk te voorzien in zogenaamde tussennormen die strenger zijn dan de geldende normen voor het lozen in de openbare riolering maar minder streng dan de normen die gelden voor het lozen in oppervlaktewater.

Met het bestreden besluit wordt de structurele ingreep verworpen. Wel wordt voor een termijn van twee jaar een versoepeling van de normen voor het lozen van bedrijfsafvalwater in oppervlaktewater toegestaan. Na twee jaar zouden de sectorale normen moeten worden behaald en dient de exploitant zich hiertoe te laten leiden door een erkende deskundige in de discipline water en moeten de analyseresultaten van een proefinstallatie worden besproken met de afdeling Milieuvergunningen en met de Vlaamse Milieumaatschappij.

3.2.3.2. Het bestreden besluit laat er geen twijfel over bestaan dat op het ogenblik van de vergunningverlening de inrichting om milieu-technische redenen niet in staat is te voldoen aan de geldende lozingsnormen. In plaats van om die reden de vergunning te weigeren, wordt op onwettige wijze (zie eerste middel) aan de exploitant uitstel verleend ten einde zich op termijn in regel te stellen met de dwingende milieuvoorwaarden van Vlarem II en wordt de vergunning verleend voor een termijn van twintig jaar.

Daarbij wordt in het bestreden besluit gesteld dat de exploitant nog een "kleine bijkomende inspanning" dient te leveren om de soepeler "tussennormen" te halen.

Aldus stond op het ogenblik van de totstandkoming van het bestreden besluit niet eens vast dat zelfs de meer soepele, maar onwettige "tussennormen" onmiddellijk zouden worden nageleefd.

Het valt dan ook niet in te zien op grond van welke motieven -die zijn in het bestreden besluit niet te vinden- de verwerende partij er zich kon van verzekeren dat op langere termijn de nog strengere, reglementair voorgeschreven, lozingsnormen nageleefd zouden kunnen worden.

De vaststelling dat in het bestreden besluit wordt bepaald dat bijna twee jaar na datum van het bestreden besluit de kwaliteit van de geloosde afvalwaters moet worden geanalyseerd en de resultaten ervan moeten worden besproken geeft aan dat de verwerende partij in de aangevochten beslissing zonder grondige milieu-hygiënische beoordeling anticipatief tot het besluit is gekomen dat de milieu-effecten van de inrichting tot aanvaardbare proporties kunnen worden teruggebracht; door het loutere feit dat intussen een aantal nieuwe milieuvergunningsbesluiten tot uitbreiding en verandering van de inrichting zijn tot stand gekomen, wordt de intrinsieke onwettigheid van het bestreden besluit niet goedgemaakt.

3.2.3.3. Het tweede middel is in de besproken mate gegrond,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 14 december 2000 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij het beroep dat de b.v.b.a. ATOMIC had ingesteld tegen het besluit van 31 juli 2000 van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Begijnendijk houdende weigering van de vergunning voor de exploitatie van een wasserij, gelegen aan de Pastorijstraat 18 te Begijnendijk, gegrond wordt verklaard, het beroepen besluit wordt opgeheven en aan de b.v.b.a. ATOMIC de gevraagde vergunning wordt verleend voor een termijn van twintig jaar.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van het annulatieberoep, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien mei tweeduizend en drie, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**